

Meneer Koek die zat rustig en tevreden op het terras  
Toch kon hij de onrust in zijn handen niet verhelen  
Meneer Koek kon plotseling soms de neiging niet weerstaan  
Om zomaar onverwacht een vreemde in 't voorbijgaan te gaan strelen  
Hij bloeide dan van liefde, aaide 'm teder op de wang  
De ander zei geschrokken dat hem zoiets ging vervelen  
Meneer Koek straalde hem toe en zei: Heel even, het duurt niet lang  
De ander zei: Ja, u maakt me niet gelukkig, alleen bang

Meneer Koek stond vredig wat te wachten op de tram  
Kocht een kaartje bij de conductrice van lijn 7  
Toen ze het wisselgeld gaf, voelde hij haar hand en o  
Toen streelde hij haar neus heel vluchtig, stond even te beven  
Ze keek hem sullig aan, ze had het niet begrepen  
Hij wilde toch alleen maar wat troost en liefde geven  
Hij streek onder haar kinnetje en lachte haar maar toe  
Maar ze trok nijdig de hendel over en zei alleen maar: boe

Ach broze, breekloze tederheid  
Wint zoveel meer dan de grote gebaren  
Heb je te veel, dan moet je 't bewaren  
Eens komt de tijd, eens komt de tijd

Meneer Koek zat in de schouwburg netjes op de eerste rij  
Naast hem zat een dikke heer wat lui en lodderig te slapen  
Op het toneel weerklonk een kus, meneer Koek keek plotseling  
Smeltend naar zijn buurman, die met grof geschut wat woest begon te gapen  
Hij gaf hem een klein steuntje en trok zijn jasje recht  
En streelde zacht zijn kale bol en zoemde een klein liedje  
De dame aan zijn andere zijde stootte haar vriendin aan  
En kraaide in de stille zaal hoestend, proestend: Dat is een mietje

Meneer Koek ging 's morgens zwemmen in het vroege Marnix-bad  
Hij deelde 't stille water met een huisvrouw die wou duiken  
Ze dook onder hem door, kwam niet meer boven  
Meneer Koek voelde in de nattigheid zijn tederheid ontluiken  
De badman kwam haar redden, meneer Koek dreef op zijn rug  
En wachtte op het droge om ze samen te verwennen  
Eenmaal veilig aan de kant sloeg hij zijn handdoek om hen heen  
En streelde haar heel lief, maar ze duwden hem weer terug in 't water

Ach broze, breekloze tederheid  
Wint zoveel meer dan de grote gebaren  
Heb je te veel, dan moet je 't bewaren  
Eens komt de tijd, eens komt de tijd

Meneer Koek had een groot hart, maar toch bleef hij altijd alleen  
De liefkozingen werden door de mensen niet begrepen  
Het liefst sloot hij zich op, hij kwam nauwelijks meer op straat  
Om zich niet meer door zijn opwellingen mee te laten slepen  
Als u hem ooit herkent als hih 's nachts schuifelt door de straat  
Zeg dan gewoon: "Dag meneer Koek" en laat u rustig strelen  
En weest u maar niet bang om zijn geheim samen te delen  
Want u maakt een mens gelukkig en het duurt heus niet zo lang